

Oppklaring

TEKST

Eilert Ringdal

PUBLISERT 1. september 2004

Min pasient har fortalt om observasjoner som sannsynligvis kan oppklare en drapssak. Hva skal jeg gjøre?

Ansvarlig

Utgangspunktet er at det kun er pasienten som kan løse deg fra din taushetsplikt. I din rolle som psykolog har du verken rett eller plikt til å bibringe opplysninger for oppklaring av en hendelse som har funnet sted, men også her må psykologen vurdere gjentakelsesfaren. Også forbrytere har rett på behandling, og rett på den diskresjon som profesjonelle psykologer tilbyr.

Dersom en pasient forteller om planer for alvorlige forbrytelser, for eksempel drap eller grov legemsbeskadigelse, og du er overbevist om at disse alvorlige handlingene vil bli gjennomført – kan du sannsynligvis på eget initiativ se bort fra taushetsplikten for å avverge alvorlige forbrytelser. Det er altså for å forhindre en meget alvorlig forbrytelse at en eventuelt kan se bort fra taushetsplikten. Hensynet til samfunnets interesser kan veie tyngre enn taushetsplikten også i andre alvorlige situasjoner. Psykologforeningen får jevnlig henvendelser om disse grensene, som ofte ikke er så klare som i ditt tilfelle.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 41, nummer 9, 2004, side

TEKST

Eilert Ringdal, Forhandlingssjef i Psykologforeningen